

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus pilato iudicandus adducitur Art. & Hom. XXV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Pfalm. 93.
Pfalm. 7.

Honestatem
semper & v-
biq; propter
diuinā prae-
sentiam esse
seruandam.
Impudentia
quantū de-
honestet
hominem.

Pudicitia
quomodo
semper in
moribus &
vestimentis
seruanda sit.

dentēs & absque honestate, libere & saepenumero etiam ad maiorem damnationem suam impune peccant: atque ideo Deo, quasi non videret, aut non curaret, peccatis illudunt, quando scriptum legimus: *Qui plantauit aurem, non audiet? aut qui sinxit oculum non considerat?* Item, *Scrutans corda & renes Deus.* Vbiq; igitur & omni tempore Deum reueremur: & etiam soli, propter diuinam praesentiam, honestatem obseruemus. Attendamus semper faciem Christi, vbiq; nos videntem & cogitationes nostras: imò non solum cogitationes, sed intentiones etiam atque intentionum medullas intuentem, penetrantem, atque discutientem. Est tamen impudentia nihilominus singulare vitium, hominem dehonestans, superbum atque frontosum reddens. Posset hic de meretrice Thaide, postea tamen conuersa & sancta, & de Sancto Paphnutio abbate narrari, quomodo conuerterit illam. Vide in Vitae patrum, aut in Legenda de Sancta Thaide. Iterum hic discere debent puellae & adolescentes, mulieresq; velare se, & ea quae ad amorem illicitum carnalem, abscondere: incedere non petulanti facie, atq; oculis lasciuientibus & vagabundis, sed ad terram demissis, atque in omnibus pudicitiam ostendere moribus ac vestimentis.

HORA PRIMA PASSIONIS DOMINI NOSTRI
IESV CHRISTI hic incipit: circa quam ea quae passus
est, diuiduntur in articulos.

IESUS PILATO IUDICANDUS ADDVCITVR.
Articulus XXV.

Matth. 27.
Marc. 15.
Luc. 22. 23.

MANE autem factò, & vt factus est dies, conuenerunt seniores plebis, & omnes principes sacerdotum, & scribae cum vniuerso concilio aduersus Iesum, vt eum morti traderent. Et duxerunt eum in concilium suum, dicentes: Si tu es Christus dic nobis. Et ait illis: Si vobis dixerò, non credetis mihi: si autem & interrogauerò, non respondebitis mihi, neque dimittetis. Ex hoc autem erit filius hominis sedens à dextris virtutis Dei. Dixerunt autem omnes: Tu ergo es filius Dei? Qui ait: Vos dicitis, quia ego sum. At illi dixerunt: Quid adhuc desideramus testimonium? Ipsi enim audiuimus de ore eius. Et furgens omnis multitudo eorum, cum vniuerso concilio, vincientes Iesum adducunt eum à Caipha, & ligatum tradiderunt Pontio Pilato praesidi in praetorium. Erat autem mane. Tunc Iudas videns qui eum tradidit, quod damnatus esset, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, & senioribus populi, dicens: Peccaui tradens sanguinem iustum. At illi dixerunt, Quid ad nos? Tu videris. Et proiectis argenteis in templo, recessit, &

Ioan. 18.

fit, & abiens laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt: Non licet eos mittere in corbonam, quia precium sanguinis est. Consilio autem inuito, emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Acheldemach, hoc est, ager sanguinis, vsq; in hodiernum diem. Tunc impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam, dicentem: Et acceperunt triginta argenteos precium appreciati, quem appreciauerunt à filiis Israel, & dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit mihi Dominus.

HOMILIA XXV.

IAm supra dictum est, quod postquam ab Anna Iesum Caiphas sibi missum receperat, concilium ibi congregatum expectabat seniorum, in quo discussus Iesus & damnatus est. Quia verò multi praesentes non fuerant Iudaeorum, qui ad concilium vocari solent in rebus arduis, postquam in primo Iesus est concilio damnatus, reliquerunt eum inter ministros illudendum. At ubi mane factum est, congregati sunt omnes, quorum ingens fuit multitudo, ad consilium, puta pharisaeorum, scribarum, pontificum, seniorum atque septuaginta iudicum, ut omnes simul aut Christum damnarent, aut damnationem, quae in primo praecesserat consilio nocte, confirmarent. Videte quam seriosa illis erat res, Dominum Iesum ad mortem iudici offerre, quando ad eum mane (intermisso somno) omnes conuenerant, ut tractarent quid potissimum Pilato accusationis, qua magis in odium Christi traheretur, inferrent. Audito enim rumore hoc, quod Iesus foret captus; liuidorū erat nemo, qui non gauderet. Omnes concilio interesse, omnes eidem illudere Christo cupiebant & exprobrare. Vide hic, quomodo Iesus est peni vel carcere, quo nocte aliquā diu custoditus est, extrahitur fune quo fuerat ligatus. Vide quā humilis ingreditur ante conspectum odientium se, quomodo super eius ignominia exultant, quomodo increpantes illum blasphemantesque contemnunt, quibusve iniurijs afficiunt. Adductum itaque Iesum in concilium, denuo de hoc interrogant, an se fateatur Christum, quod est dicere, regem. Nam ante se confessus fuerat Dei filium. Verum de hoc parum sperabant indignari aut moueri Pilatum, qui paganus erat. Ideo nunc sciscitantur de eo, quod magis rangeret Pilati officium, an videlicet se Christum regem diceret: hoc enim illicitum erat, veritumque à Romanis. Quod ipsum ubi Christus non negauit, surgit omnis multitudo, & vincitum illum ducunt à Caipha ad Pilatum in praetorium. Hæc ductio Christi grauior erat ignominioforque reliquis prioribus: quia paganus erat Pilatus, pleno fungens officio & autoritate iudicandi ac interficiendi. Iuit autem ligatis Iesus (ut multi volunt) manibus post tergum, & catenam magnam gestans in collo. Inde accidit, quod ubi Iudas vidisset Dominum Iesum damnatum ad mortem, penitencia ductus, reportauit triginta argenteos, dicens: Peccavi, tradens sanguinem iustum. At Iudæi non solum timuerunt, nec exterriti sunt de scelere patrato, verum etiam illum deridere videbantur, dicentes: Tu videris quid fecisti. Nihil ad nos. Ad eum excæcati erant Iudæi, ut nihil ad

Ductionem Iesu ad Pilatum prioribus grauiorem fuisse.

Matth. 27.

H se per-

Conscientia
pharisaica.

se pertinere putarent sanguinis innocentis effusionem. Ad eò non læsam conscientiam suam sentiebant, vt sanguinem quem parabant fundere innocentem, licet reclamante atq; crimē suum renocante traditore, nihilominus perficere satagerent. Deinde vide quam infirmam vereq; pharisaicam habuerint conscientiam, vt non intrarent in prætorium, vbi super sanguine iudicatur, ne contaminarentur. Ad eò volebant videri mundi, qui ad eò fuere etiam cæci, vt sanguine quem emerant & fundi procurabant innocentem, non contaminari se putarent. O stulta & cæca præsumptio. Deinde precium sanguinis, ne aliam inquinaret pecuniam, non sinebant ad gazophylacium poni: & tamen multum laboris, quo ipsum sanguinem fundant, insunt: nec vt inquinentur, metuunt. Adduxerunt eum Pontio Pilato præfidi, non vt discutendum examinandum vè, sed quasi absq; vlla mora interficiendum.

Iudicia temeraria quantopere detestanda, quatenus item nos ipsos iudicare debeamus.

Iudicare alios quam sit periculum.

Iudicandum esse neminē

Iudicium temerarium quod sit, & quomodo vitandum.

Matth. 7.
Luca 6.

Iudicare vti quilibet debeat seipsū.

Accusatores impiorum in diuino iudicio qui sint.

Discamus nunquam velle hominem iudicare. Periculum enim ibi est multiplex, & facilis error: nam etsi qui ex officio (vt iudices constituti) debeant iudicare, reliqui tamen quibus hoc non incumbit officium, cur iudicant? cur tanto sese periculo committunt? Disce igitur tu neminem iudicare. Suspicionem fortasse licet inuito incidant, caue tamen sententiam qua definias, in animoq; tuo asseras aliquem esse malum. Periculum nunquid non satis tibi grandè videbitur, tantum te incidere peccatum, quantum illū deliquisse iudicas, si temere iudicas? Iudicas autem temere, dum non sufficiens, satisq; euidentis adest testimonium, quo ita cogaris de proximo sentire. Vnde si proximum mortaliter iudicas deliquisse, iudicandoq; erras, tu ipse sic temere iudicando, mortaliter peccas. Firmo igitur animi decreto statue tibi neminem iudicandum, sed quicquid audieris, quicquid videris, stupidum tene cor tuum, atq; in ambiguo (si non potes benè sentire) suspensum. Scito quia te multa latere possunt, quæ proximum excusare queant à peccato: quibus tu non cognitis, temere iudicas, si iudicas. Dicis fortasse, hæc non cognoui, quod fuisset per hoc aut illud excusabilis. Quod si sciuissem, non iudicasset. Nihil facis, nihil te excusas. Præceptum tibi à Christo est, neminem iudicare. Cogitare igitur debueras, posse & proximum tuum multis excusari, & te pluribus falli: quare à iudicando, cor tuum debebas seruare liberum. Admonemur quoque nos ipsos hic iudicare seuerius, quo iudicium extremum securi expectemus, non à Christo iudicandi, sed potius cum eodem iudicaturi. Quicquid enim in nobis iudicamus ipsi, in hoc non iudicabimur in iudicio Christi. Nihil igitur, ne minimum quidem, in se bonus sinat Christianus præterire indiscussum, nō reprehensum, non iudicatum, aut nō correctum, atq; ad limam renocatum. Tu igitur in teipso vide, discute, & corrige quicquid in te compereris perperam dictum, factum aut neglectum. Omni tempore sta vigil super conscientia tua, vt vbicunq; te inueneris defecisse, tu prior mox accuses te coram Deo: & non accusaberis in vltimo iudicio, aut in termino vitæ, vbi multi erunt accusatores ijs, qui se hic à peccatis suis non purgauerunt in sanguine agni, puta Deus, angelus bonus, angelusq; malus, conscientia quoq; tua ipsius.

IESVS